

רבינו חננאל מד:

אמר רבא דייקא מנחין
ברב, דקמי' אס' של
מס' ושל שללה לט' תיקים
תחתיו, ואס' של עולאל
מת ושל שללה עליו תחתיו.
לעולאל תיקים תחתיו.
ולא קמי' תחביו יקרב,
ש"מ דאידן כדאק' יקרב,
דייקא מנחתינ כ"י וחתן
והקרב תשני יקרא, יקרא,
ידע' אי שני שבוג
ראשון אי שני ראשון
שני, כשהוא אומר תימנ
שני, ולא משכב עמי,
מכלל משכב עמי נחתה,
ואקשינן על דב תנן
ר' יהודה אומר תשני
הרס כ"י כלומר תשנן
דס' השעיר הנעשה במס'
קרב' שני' יהיה ימות
המשלחה שכבר נחתה
מאחר דאקשינן על תביו
וידיע שני אחריים יבדיל,
והוא כ"י ואמר אל"ב
ידע' לר' יהודה לא קאמינא,
דר' יהודה דאי' אית ליה
בעלי חיים יתדחין, וסלק
קאמינא לרבנן, וסלק
שבטתא דרבא כדא
דייקא מנחין בחיותה
דבה, והוא הנאמ' כ"י
שחולק עליו ד' יהודה,
אנא קאמ' שכר בעלי חיים
יתדחין וד' יהודה
שכר יתדחין, ואקשינן
מנחין דתנן שאן תשנא
צבור מהה, דא דיתיד
כ"י ה' גונא, כנן
שהרסו ואברה והרסו
תחתיה תחתיה ויהי יתדחין
עומדות מהה, תינחא ל'
יתדחין דאמי' שני שבוג
שני, קרב, ומצא שני
שבוג (שני) ראשון
מאחר שני תביו ונחתה
כאלו הוא אבדו, ויכין
שנתכבש בשני שבוג
שני, דא הוא שני שבוג
שני, שני שני שבוג
שבוג ראשון דא הוא נחתה
בשני אבדו, כ"י מ'יה
אבדו ומצא ימות, אלא
ק' יקאמ' על שאן תשנא
צבור מהה, דא דיתיד
כ"י גונא מהה, כ"י אבא
דאמי' תשנא ד'יה

[illegible]

לחן מ"ב שיר לדס חג מ"ב

שני שעירי פרק שישי יומא

ראש היה שני מוכרח ממש יראנו. ובמתנתיו נמי יומא הכי אי נמי שמא לא שייך הא מילתא אלא בנבולין או בנעשים בעזרה אבל בעשרי המשלח ובעשרי הפנימי הנשקף חוץ לשלש מחנות אפילו אם היה שני מוכרח ממנו מזה בראשון:

יעמד חי ולא שחבירו מת. לעיל

[illegible]

שלימים ואחריו ענה בנמרץ בשמע מינה חלת שמע מינה בעי
הים נחין ושמע מינה דחיו מעיקרו הו דחיו וכו' יש לומר דלא
דמי דתסם הו דחיים גמורא דלעולם נקבה לא חוץ לתרין שהופשה
לשמו דהייט פסח ובהא נמי מיתרלא מה שמקשים גבי בהמה של
יוסף שותפין (ויחא) קא משמע ק"ו יוחנן ממתניין היא הלא מהפשים
נקבא לפסחו ואפי' דלחיה למיחד לממורה כיווא נה אחא לאשמועשה
דנלא שמעין ממתניין מכל מקום הש"ס דליק ממילתיה דרבי
יוחנן שמע מינה חלת לידוך ממתניין ומהי אלתערין למדק ממילתיה
דרבי יוחנן אלא יש לומר אי ממתניין הוה אחיהא שאני האם דלא
אחיהא לעולם לפסח שהופשה לשמו ולחיה הו' דחיה בעולם אפילו
אחיהא פסח דרבי שותפין אי חזקיה הוה חזקיה אלא (חזקיה)

הדאמר רבא דיקא מתניתין בוותיה דרב. חומה לי מאי קאמר דיקא כוותיה דרב אדרבה תיקשי מינה לרבי יוחנן דלא כלל אליביה ובמאי טעה מעיקרא דקאמר בשלמא לרבי

[illegible][illegible]

ואם היה השני מוכרח ממנו יביאנו אמר רבא
דיקא מתניתין כוותיה דרב וברייתא כוותיה
דר' יוחנן מתניתין כוותיה דרב דקתני אם של
שם מת זה שעלה עליו הגורל לשם יתקיים
תחתיו ואיך כדקא קאי ברייתא כוותיה דר'
יוחנן דקתני שני אינו יודע אם שני שבזוג
ראשון אם שני שבזוג שני כשהוא אומר
יעמוד חי ולא שחבירו מת מאי משמע
יעמוד חי ולא שכבר עמד תנן ועוד אמר
רבי יהודה נשפך הדם ימות המשתלח מת
המשתלח ישפך הדם בשלמא לרבי יוחנן
דאמר בעלי חיים נדחין משום חיי ימות
המשתלח אלא לרב דאמר בעלי חיים אינן
נדחין אמאי ימות המשתלח אמר לך רב
אליבא דרבי יהודה לא קא אמנא כי אמנא
אליבא דרבנן בשלמא לרב בהא פליגי רבי
יהודה ורבנן אלא לר' יוחנן כמאי פליגי אמר
רבא הא אמרינן דייקא מתני' כוותיה דרב תנן
שאין חטאת צבור מתה הא דיחדי כי האי
גוונא מתה בשלמא לרבי יוחנן כדרבי
אבא אמר רב דאמר ר' ⁶ר' אבא אמר רב
הכל

תמורה (דף כד.) גבי פלוני
והאברהם והפרסי אחרת תחת
דקמחר ר' תנחומי בלחם
שחלת כספרו ומה
נחלם קודם כפרה ולחם
מודים שאל תנחומי
אברהם מה שכן תנחומי
והתנחומי בלחם הראש
והשני עומדת ובלחם פלגיה
כאזר דמי ורנן סברי לאו
לר' יוחנן דלמר שני שבזון
טעמא נחום לזין מטא
תנחומי בשניה אברהם

י יי יהודה אליהם ועוד דלאיכא דאמרי דבסמך מסין
מאז לרבי יוחנן לא אסיק אדעמיה דתיקשי ליה ועוד א
יעה אמר איהי ימות וסדר קאמר ועוד אמר ר' יו
שמה של עזאל קודם ששנט של שס ואיכא למימר דא
ן דליכא שנים אחרים ולהגביל דליכא צאח רבי שמעון
ר' יוחנן אמר רבי יהודה נמי לפגוי אה ממת המסלה
רבי יהודה לטעמיה דאמר על עד מחי זקוק להיות
יס ידיו שער המסלה לתמן דס שער הפנימי ומת
קא ממתיקן כותיה דרב דלא יחא ליה לפרושי ועוד
משנאס דליכא למימר הכי ואיכא למימר דבמעיקרא דקא
שלמא לרבי יוחנן אלא פריך מיד לרבי יוחנן דלא
מאז לרבי המהס דאמר בשלמא לרבי יוחנן לרבי מסייה

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) ותמורה כגל (ב) ודף
 (ג) וקדושין ג.
 (ד) יע"ר תוס' וזכרם יב:
 ד"ס ש"ת.

תורה אור השלם
 1. והשעיר אשר עלה
 עליו הנזיר לעזאזל
 יעמד חי לפני יי' לכפר
 עליו לשלח אתו
 לעזאזל המדברה:

* ויקרא טז

גליון הש"ס

דעוועט ד"ר ביי קאמפאני
מבאלא דעמקעטע
מטקן זענען דא פאר
דעוועט ד"ר מנחם
מנחם:

[illegible]

הואל ידחו דתו ויהי
אפילו חסדו משקירא בכללם
ותמי מחסרין וכן לא הוה
בכללם וכן בעל מוס אפ"ש
שנראה ונדחה ביטול לחסר
ולדמות וכן וכן וכן וכן
לא משקיעין דברי בכלל
מחסרין וכן וכן וכן וכן
מוס עידי. מ"ד האל
די מטרותין ידע בדקון
די אליבדק ויחזר אלס קרי
ההלאס מ"ו. די מוסתין דהלאס
משקיען טעמא דקרי משה
מגויית הכחוד אלס אפ"ש
לא קרי אלס לא אפ"ש
מקן מין ויבדוק אלס מטרות
הקטן ויבדוק אלס מטרות

[illegible]